

nexe

Número 21
Hivern 2003

Una mirada al futur de l'Associació

Notícies
L'acte de graduació
del 2002

Informe
La satisfacció
dels graduats

Editorials, index, 'staff' → 2

Acte de graduació → 3

El nou repte de l'Associació: la promoció professional → 4 i 5

Notícies → 6

Roger de Llúria → 7

La satisfacció dels graduats (anàlisi d'un estudi) → 8 i 9

Els avantatges del carnet → 10

Vincles → 12

Obituari: John Rawls → 13

Cuina: Tocant la pera → 14

Cultura temàtica: Defensa de Hollywood → 16 i 17

Nico → 18

Murphy → 19

Índex d'anunciants

IDEC → 11

Associació d'Antics Alumnes de la UPF → 15

nexe

Publicació periòdica de l'Associació d'Antics Alumnes de la UPF

COORDINACIÓ I EDICIÓ: Thais Buforn, María José Carbajo i Andrés Ramón Llull. COL·LABORADORS: Javier Nicolás Sánchez, Núria Ollarria, David Rodríguez, Alex R. Fischer, Christian Rovira i Montse Vives. MAQUETACIÓ: Francisco José Moya.

IMPRESSIÓ: Gráficas Rafael.

DIPÒSIT LEGAL: B-22952-96.

SUPORT: Aquesta revista s'edita amb el suport del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra

L'OPINIÓ DE L'ASSOCIACIÓ NOMÉS S'EXPRESSA A L'EDITORIAL

l'editorial *Benvinguts Graduats del 2002!*

Aquesta és la primera vegada que arriba la revista *nexe* (revista oficial de l'Associació d'Antics Alumnes de la Pompeu Fabra) als graduats de la promoció del 2002. Convé ressaltar que solament n'arribaran gratuïtament dos números més, els corresponents als mesos de primavera i de tardor. No obstant això, si us feu socis (omplint la butlleta de la darrera pàgina d'aquest número o mitjançant la web de l'associació) podreu continuar rebent els números següents; a més a més de disposar de tots els avantatges que proporciona estar associat, com podeu consultar en la mateixa revista o en la pàgina web.

Per aquells que no la coneixeu, l'Associació va néixer fa sis anys gràcies al treball d'un grup d'antics alumnes. La gestió és dels propis exalumnes amb el seu esforç voluntari. Això la diferencia de les de la Universitat de Barcelona i la Universitat Autònoma, que depenen del rectorat i són gestionades per les pròpies Universitats. El seu objectiu principal es mantenir el contacte dels graduats amb la Pompeu Fabra i oferir serveis als seus socis.

Per assolir els objectius de la Associació necessitem la vostra col·laboració i el vostre suport a les iniciatives que es presenten i a les decisions que es prenen a les reunions de la Junta Directiva. I no heu d'oblidar que aquesta Junta està oberta a totes les propostes que vosaltres pogueu realitzar. Si en voleu fer alguna, contacteu amb la Secretària Tècnica de l'Associació mitjançant telèfon o e-mail. D'aquesta manera aconseguirem fer l'Associació que tots volem.

Faig a més a més una crida a totes les persones que els agradi escriure o fer fotografies perquè participeu a la revista. *Nexe* està cercant nous col·laboradors en la nova etapa que ha iniciat, que pretén ser més oberta i plural. Tots aquells que heu estudiat Periodisme o Humanitats o altres carreres podeu escriure sobre un tema d'actualitat o sobre la vostra experiència després de la Universitat. *Nexe* és obert a qualsevol proposta.

Andrés Ramón Llull

Representant de GAP a la Junta
andresramonllull@yahoo.es

el contraeditorial *El peix que es mossega la cua*

Si mai us heu parat a mirar atentament el logotip de la nostra Associació, ben d'aprop, amb les ulleres correctament graduades i amb una bona dosi d'imaginació, de ben segur que no us haurà passat per alt la gran similitud que aquest guarda amb un peix.

Potser no és del tot arriscat suposar que aquesta subliminalitat, volguda o no, està afectant la imatge que un gran percentatge dels estudiants i exestudiants de la Universitat Pompeu Fabra tenen de l'Associació d'Antics Alumnes. Un dia algú em va comentar que els (sempre pocs) exalumnes que decideixen entrar a formar-hi part vénen atrets pels avantatges extra-associatius, com la possibilitat d'accedir a les aules d'informàtica o, principalment, per poder seguir gaudint del servei de la biblioteca.

Si bé és gratificant comprovar aquest interès per la lectura (o visionat/audió de DVDs, vídeos i CDs...), és alarmant veure, amb certa impotència, com l'Associació té un poder de convocatòria tan limitat. Què fer, doncs? Expressar els (gairbé sempre mateixos) cervells encara més, per dissenyar un producte d'acord amb les necessitats dels possibles clients? El problema és matemàtic: si «A» no convenç ni atrau a «B», «A» queda desanimat i limitat, per tant no es veu estimulat per fer «C», que seria una variació d'«A» per a satisfer a «B».

És trist haver de reduir el principal problema de l'Associació a una equació o a un enunciat marketinià. Posem-ho d'una altra manera: l'Associació, ara com ara, és un peix que es mossega la cua. Més poètic, potser, però igual de trist.

Un nou acte de graduació

EVA GUILLAMET / UPF

La rectora, Sra. Rosa Virós, lliura un diploma durant la cerimònia

REDACCIÓ / WEB DE LA UPF

Com és costum en aquesta casa, el passat 3 de desembre es va celebrar l'Acte de Graduació de la Promoció 2002. Aquest any es van graduar prop de 1.500 persones en un acte que, com també és tradicional, es va desdoblar en dues sessions. Cal destacar el fet que per primer cop es graduessin sis persones en Enginyeria Tècnica Informàtica, a les quals els desitgem molt bona sort en la seva trajectòria professional i els animem a muntar la secció corresponent a l'Associació.

En l'acte hi van participar els titulats en Dret, Periodisme, Humanitats, Traducció i Interpretació, Comunicació Audiovisual, Relacions Laborals, Administració i Direcció d'Empreses, Economia, Ciències Polítiques i de l'Administració, Gestió i Administració Pública, Ciències Empresarials i, com s'ha dit abans, la primera promoció de titulats en estudis tècnics, els de l'Enginyeria Tècnica en Informàtica de Sistemes.

Les dues sessions van ser presentades per la periodista i professora de la

UPF Sílvia Coppulo. Joan Miquel, catedràtic de Dret Romà, i Josep Blat, catedràtic de Ciències de la Computació i Intel·ligència Artificial, van pronunciar les lliçons de comiat.

En el transcurs de l'acte es van lliurar els premis extraordinaris de fi d'estudis als graduats amb el millor expedient acadèmic de cada titulació. El programa es va completar amb un concert a càrrec de Guillem Calvo (violí) i Carme Carrillo (piano), i es va cloure amb una interpretació del Cor de la Universitat Pompeu Fabra.

EVA GUILLAMET / UPF

Hèctor Bofill, premi Josep Pla

Hèctor Bofill (1973), llicenciat en Dret a la UPF i professor de Dret Constitucional també a la UPF, ha guanyat l'últim Premi Josep Pla de narrativa catalana amb l'obra titulada *L'últim Evangeli*, que és "una novel·la que gira al voltant de la descomposició del món occidental i la fractura de las civilitzacions".

A l'hora d'atorgar la 35a edició del Josep Pla, dotat amb 6.010 euros, el jurat va valorar "l'ambició del projecte i la seva qualitat literària". Hèctor Bofill havia publicat ja diversos llibres de poesia. El primer va ser *Poema de Calipso*. Després, amb *La revolució silenciosa*, va guanyar la Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona.

Nadal

Com ja comença a ser costum, l'Associació ha volgut festejar l'arribada de les Festes amb un detall nadalenc: va enviar (aquest cop amb més fortuna que l'any passat) la postal de Nadal, en aquesta ocasió en versió trilingüe (en català, en castellà i en anglès). La il·lustració va ser realitzada pel Javier Nicolás (el nostre vinyetaire) i el disseny pel Francisco José Moya.

Aclariment

(Reproducció d'una carta que l'USICE ha fet arribar a la revista nexe)

Benvolguts amics de l'Associació d'Antics Alumnes, acabem de rebre l'exemplar núm. 20 de la vostra revista *nexe* en la que apareix una nota sobre la impossibilitat d'accedir al Campus Global amb versions modernes del Netscape.

Al respecte, us informem que des del proppassat 19 de setembre, dia en que es va posar en funcionament una nova versió del Campus Global, ja és possible d'accedir-hi des dels següents navegadors i versions:

- Netscape (a partir de la versió 4.77)
- Explorer (a partir de la versió 5.0)
- Opera (a partir de la versió 5.0)

Salutacions

Josep Sort, Unitat del Sistema d'Informació i Comunicació Electrònica (USICE)

El nou repte de l'Associació

Fa cinc anys es va fer un estudi prospectiu sobre el tipus de serveis i activitats que demandaven els associats. El model d'associació que semblava sorgir d'aquelles entrevistes fou un en què els serveis de promoció professional haurien de tenir un pes important, fins al punt que haurien de constituir l'espina dorsal de l'Associació.

Aquest resultat ens va sorprendre una mica, ja que el model d'Associació que s'anava dibuixant s'estava centrant més en pautes culturals i recreatives que no pas professionals. Potser en aquella època vam pecar al subestimar l'atractiu que tindrien els serveis de promoció professional en els nostres associats.

Un dels reptes de la nova Direcció sorgida després de la darrera remodelació és precisament donar resposta a aquestes demandes insatisfetes. Considerem que són tres els aspectes claus per una correcta promoció professional: disposar d'un bon directori, disposar d'una borsa de treball i proporcionar formació continuada.

El directori, una eina necessària

Fa tres o quatre anys un membre de la Junta Directiva necessitava amb certa urgència un traductor jurat i em va consultar si en coneixia algun. Davant la meua resposta negativa no li va quedar cap més remei que utilitzar les pàgines grogues, malgrat —i d'això ens vam adonar després— que a la nostra associació comptàvem amb traductors jurats. El

LA MAJORIA DELS SOCIS PENSEN QUE ELS SERVEIS DE PROMOCIÓ PROFESSIONAL HAURIEN CONSTITUÏR L'ESPINA DORSAL DE L'ASSOCIACIÓ

gran problema era que no sabíem ni qui eren ni on localitzar-los. Allò fou un senyal que necessitàvem un directori d'associats.

L'any 2000 es va donar un primer pas amb la implantació del directori d'associats online. Fou un pas important: l'As-

Una imatge del despatx de l'Associació a la UPF

sociació s'endinsava en la tasca de *networking* entre associats, un aspecte que havia estat una mica descuidat. Aquell primitiu directori tenia, però, algunes mancances greus, tant tecnològiques com conceptuals. De fet es va concebre únicament com un primer pas per fer veure de la necessitat de comptar amb una eina d'aquest tipus i ahora per avaluar què es volia d'ell.

A causa de problemes tècnics, actualment s'ha hagut de desactivar de manera temporal el directori. Esperem pujar una nova versió del directori en els propers mesos. Aquest nou directori ens oferirà majors possibilitats informatives que l'antic, tot mantenint els requisits de privacitat necessaris en un instrument d'aquestes característiques.

La Borsa de Treball, l'etern element de futur

El segon aspecte que cal considerar és la borsa de treball. Aquest, potser, és el tema més delicat. D'una banda hem de distin-

gir entre el que seria la borsa de treball d'inserció i la borsa de treball de segones feines (o sènior). En el primer cas ja hi ha una feina d'anys feta pel GOAP (actualment Oficina d'Inserció Laboral) i que l'Associació valora de manera molt positiva. No tindria sentit que l'Associació entrés a fer una borsa de treball alternativa a la que fa la Universitat. Al contrari: creiem que el que hem de fer és donar suport actiu a la feina que fa la Universitat en aquest àmbit.

Sobre la borsa de segones feines, aquí el tema està més verd. La borsa de segones feines és una competència de l'Associació d'Antics Alumnes que encara no ha estat desenvolupada, en part per la pròpia joventut de la Universitat. No tenia sentit fa cinc anys parlar de borsa de segones feines quan a dures penes s'havien inserit al mercat laboral les primeres promocions. Actualment, amb nou promocions al mercat laboral,

toca, però, posar-se les piles i començar a treballar. Per sort o per desgràcia la carrera professional d'alguns de nosaltres comença a ser llarga.

En aquest moment s'està estudiant la manera d'implementar una borsa de treball que resulti mínimament atractiva per

LA BORSA DE SEGONES FEINES HA DE SER UNA COMPETÈNCIA DE L'ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES QUE ENCARA NO HA ESTAT DESENVOLUPADA

als nostres associats. La premissa principal passa per un ús intensiu de les noves tecnologies de la informació, com a mecanisme mitjancer entre les ofertes de treball i les aspiracions dels nostres associats. Potser durant aquest any aquest *brainstorming* pugui cristal·litzar en una incipient borsa de segones feines.

Sobre la formació continuada

La formació continuada és la darrera peça d'aquest trencaclosques. Pot semblar paradoxal que parlem d'aquest

àmbit quan al mercat hi ha infinites possibilitats de formació continuada. No ens referim a màsters i posgraus sinó a actualitzar coneixements puntuals. Aquesta actualització requereix de seminaris de curta durada i amb preus a l'abast de qualsevol butxaca

La política de cursos de l'Associació s'ha basat en aquesta premissa. Malgrat això ens hem trobat que el sistema no ha acabat de funcionar de la manera que haurí-

ELS SOCIS, PER MILLORAR LES SEVES PERSPECTIVES PROFESSIONALS, NO PODEN ASSEURE'S ESPERANT. HAN D'ADOPTAR UNA POSICIÓ ACTIVA

em volgut. El principal problema ha estat la no correspondència entre l'oferta i la demanda. S'han ofert nombrosos cursos d'àmbits diferents que al final no han pogut celebrar-se per manca de participants.

També en aquest àmbit hi estem treballant. En aquest cas, des de la secció d'Econòmiques s'està treballant en la possibilitat d'organitzar seminaris de mig dia impartits per professionals amb una sòlida experiència laboral per actualitzar coneixements. Esperem que aquesta iniciativa s'acabi duent a terme i que d'altres seccions facin també el mateix. Al capdavant les seccions poden conèixer millor que ningú les necessitats del seu col·lectiu.

No s'acaba tot amb l'empresa privada

Un dels errors recurrents dels serveis d'orientació professional és menystenir, o fins i tot ignorar, el fet que hi ha possibilitats d'ocupació o de millora professional fora de l'àmbit de l'empresa privada. En alguns estudis aquestes sortides alternatives certament són marginals. En d'altres, però, constitueixen la principal sortida dels graduats. Són nombrosos els nostres associats que treballen de manera autònoma, estan al món acadèmic, han preparat oposicions per a l'administració pública o s'han implicat de manera activa en una entitat no lucrativa.

Un dels aspectes a reconsiderar dels serveis d'inserció i millora professional és precisament aquesta àrea. Aquí, l'Associació hi pot jugar un paper molt destacat. Les xerrades d'orientació a estudiants dels darrers cursos on es considerin aquestes formes alternatives són un bon punt d'i-

nici. Aquesta orientació pregraduació hauria d'anar acompanyada d'algun servei un cop ja graduat. El directori d'associats és potser l'eina més necessària, però, qualsevol activitat de l'Associació pot ser una plataforma per fer nous contactes.

Segurament per a una persona que treballa pel seu compte, el nostre directori d'associats o la pertinença a l'Associació *per se* no els ajudi a fer-se milionaris, però sí en canvi els pot proporcionar nous clients que d'altra manera costarien més de trobar. Ja només per això val la pena estar associat. Això sí, la *conditio sine qua non* és que l'Associació ha de ser capaç d'organitzar un nombre mínim d'activitats que siguin atractives.

Què podeu fer vosaltres?

Per millorar les vostres perspectives professionals és evident que no podeu quedar-vos asseguts esperant que tot us vagi arribant. Heu d'adoptar una posició proactiva, que pot prendre diferents dimensions:

Mantenir el contacte: aquest capítol és especialment important. Si no disposem de les vostres dades actualitzades difícilment us podem comunicar una oferta de feina o una convocatòria d'ajuts o beques que ens ha arribat. Actualment amb el correu electrònic podem reenviar-vos tota aquesta informació de manera ràpida i econòmica.

Informar: Molts cops teniu comentaris, crítiques o voldríeu fer suggeriments del funcionament de la Borsa de Treball o de la Universitat en general. Rarament, però, aquests comentaris passen d'una crítica oral a tot allò que es podria fer o que no es fa. Nosaltres podem canalitzar els vostres comentaris i enviar-los a la unitat corresponent. Molts cops és la pròpia Universitat la primera interessada en saber que pensen els seus graduats dels serveis que està oferint.

Participar activament: un altre dels mals endèmics és adoptar una actitud passiva. Difícilment podem saber quines són les inquietuds dels estudiants d'un estudi determinat si no tenim graduats d'aquell estudi que ens ho puguin dir. Una participació activa a l'Associació, a més de participar en un projecte cooperatiu, us pot proporcionar una eina excel·lent de fer noves coneixences que, qui sap, us poden proporcionar una feina millor o nous clients.

Aquests són alguns dels reptes que tenim pels propers temps. Que ningú es faci il·lusions: no es tracta d'una feina que pugui estar enllestida a curt termini. Però hem de començar a treballar-hi des d'ara si volem tenir-la enllestida. Si no ens posem a caminar difícilment arribarem al cim, ni que sigui d'un turó.

David Rodríguez

President de l'Associació

La María José, secretària tècnica de l'AAAUPF, resol els dubtes d'un soci

La secció d'Econòmiques inicia el seu camí

A finals de l'any passat es va constituir de la Secció d'Economia i Empresa al sí de l'Associació. Aquesta secció engloba a les persones graduades a les Llicenciatures en CC. Econòmiques i Empresariales (pla antic), en Administració i Direcció d'Empreses (ADE) i en Economia.

La constitució de la secció havia estat una vella aspiració d'un grup de graduats, la major part dels quals provenen de les primeres promocions. El foment del *networking* entre els exalumnes, proporcionar formació continuada i convocar conferències i actes oberts figuren en els primers punts de l'agenda d'activitats a desplegar.

La Facultat d'Econòmiques ha col·laborat de forma activa en la creació d'aquesta secció, aportant recursos materials i monetaris per a la realització de les diferents activitats que es volen fer. Recordem que fou precisament aquesta facultat la primera que va incloure a un exalumne a la seva Junta, càrrec ocupat actualment pel Moisès Calvet (Econòmiques 1994).

De manera provisional totes aquelles persones que estiguin interessades en aquest nou projecte poden posar-se en contacte amb nosaltres mitjançant l'Associació. En unes setmanes habilitarem un compte de correu específic per a la nostra secció.

Arrenca un nou servei de queixes i suggeriments

L'Associació pretén amb aquesta nova acció una millor atenció a l'usuari i un *feedback* que millori el funcionament i la gestió de l'AAAUPF. Des d'ara, tots els socis poden contactar direc-

TOTS ELS SOCIS PODEN FER PROPOSTES A LA JUNTA DIRECTIVA PER CORREU ELECTRÒNIC, CORREU POSTAL, TELÈFON O FAX

tament, per correu electrònic, carta o telèfon, amb la Junta Directiva per presentar les seves propostes. També és possible fer-ho a través d'un formulari que es troba a la web (<http://www.upf.es/aaaupf>)

Per exemple, podeu demanar possibles nous serveis, una millora dels que hi ha ara o queixar-vos pel mal funcionament d'algun servei.

Totes les queixes i suggeriments seran tractades a la reunió mensual de la Junta Directiva i s'enviarà una contestació a l'interessat el més aviat possible

Tot i això, sempre existeix l'opció que un soci exposi i defensi la seva proposta davant de la mateixa Junta. El president de l'Associació, David Rodríguez, confia en que "aquest compromís que adquireix la nova Junta Directiva sigui un èxit".

L'Associació comença el cobrament de la quota

Durant les properes setmanes, la tresoreria de l'AAAUPF us farà el càrrec de la quota que correspon a l'any 2003.

Els diners que s'ingresen per aquest concepte es destinen a cobrir tant els serveis que presta l'Associació (l'accés a la biblioteca i a les aules d'informàtica), com les diferents activitats que s'organitzen (cursos, Espai de Teatre...)

Des del 2002, la quantitat anual que es paga és la mateixa per tothom, 30 euros, i ja no depèn dels anys que faci que l'associat s'ha graduat.

Al mateix temps que s'unificava la quota anual, es va introduir un càrrec per

despeses d'inscripció, també de 30 euros, que únicament han de pagar els titulats que faci més de dos anys que han finalitzat els estudis.

Important!

Si algú ha canviat de compte bancari, l'Associació agrairà que l'aviseu abans que us carregui la quota. D'aquesta manera l'ajudareu a què s'estalviï les despeses bancàries per retorn d'impagats.

Per altra banda, si heu decidit que no voleu continuar associats a l'AAAUPF, informeu igualment a la Secretaria de la vostra decisió abans que us passi la quota.

Roger de Llúria

Des de la balconada

Roger de Llúria continua fuetant una 'jove universitat' que aquesta vegada ha aconseguit un reconeixement des dels EUA. No obstant, hi ha coses que no van bé.

Una jove universitat al vell continent

Normalment, quan un veu el nom de la Universitat publicat als diaris o revistes, immediatament pensa que no parlaran massa bé sobre ella. No se sap si és per la innata desconfiança envers els periodistes (que n'hi ha, i força) o bé si és perquè quan alguna cosa surt als diaris no deu ser per opinar-ne de manera favorable.

En aquest cas trobem però una excepció. El novembre passat va sortir un article de tres pàgines sobre la nostra casa a *The Chronicle*, una publicació de referència mundial en l'àmbit de l'educació. El *Chronicle* es tracta, per a entendre'ns, d'una revista de l'estil del *National Geographic*, però en versió educativa.

L'article no podia ser més favorable a la Universitat, ja que pràcticament no sortia cap fet que pogués interpretar-se com a negatiu. Elements com l'estructura tri-

mestral, la dedicació completa o la utilització intel·ligent d'espais anteriorment infrautilitzats reben grans elogis per part dels autors. Abans d'evitar la temptació al malpensat vull dir que no es tractava de cap article "pagat" per la Universitat. Llegint-lo detingudament s'aprecia que l'autor no fuig d'estudi i assenyalava punts poc glamorosos (la tancada d'estudiants del 99 o les tenses relacions d'algunes èpoques amb altres universitats).

Els efectes d'aquest article no s'han fet esperar. Han estat desenes els estudiants, majoritàriament nord-americans, els qui han contactat amb la UPF per demanar informació sobre com poder cursar els estudis universitaris a la nostra casa. Segurament el major beneficiat d'aquesta publicitat serà el nou programa MBA.

Aquests elogis no són casuals: són el producte d'anys de bona feina. Per molts diners que s'hi haguessin abocat, sense amplitud de mires i una adequada motivació, al cap dels anys la inversió no s'hauria vist per enlloc. El fet que es vegin resultats tangibles demostra que, malgrat els inevitables errors que tot ésser humà comet, s'han fet les coses com s'havien de fer. Ara bé, el fet de rebre elogis unànimes no ens ha de fer caure en el cofoisme i en la autocomplaença. Queden encara moltes (massa fins i tot) coses a millorar.

Si voleu llegir l'article, adreceu-vos a la pàgina <http://www.upf.es/grec/en/docs/chr.htm>

Mals fums (II)

Fa uns mesos l'autor d'aquestes línies va veure com un article seu (*Mals Fums*) va ser abastament reproduït i publicat pels passadissos i cartelleres del campus. El Deganat d'Econòmiques va escollir l'article, entre d'altres apareguts a la premsa general i científica, per iniciar l'enèsima campanya antitabac a la casa, amb la intenció de conscienciar als òrgans de govern que cal una actitud menys tolerant amb el tabaquisme. Un servidor agraeix a la Facultat d'Econòmiques la propaganda que li han fet. La llàstima, però, fou que s'oblidessin de citar la font d'on van fotocopiar l'article. Esperem que el proper cop (si és que hi ha proper cop) que un servidor apareix per les parets del campus surti citada la revista que l'acull des de fa una bona temporada.

El curs de 'catañol'

I ja que parlem de cartells penjats pels passadissos, fa unes setmanes va aparèixer aquesta perla penjada a la porta d'una aula de Jaume I. L'autor d'aquestes ratlles, vol fer tres comentaris al respecte:

→ Per què la Universitat escriu en castellà als destinataris d'un curs de català?

→ Per què la Universitat s'adreça per defecte en castellà als estudiants de més enllà dels Pirineus i en canvi no s'adreça en castellà amb estudiants catalans castellanoparlants o amb estudiants de la resta d'Espanya?

→ La persona que va redactar aquesta nota no coneix els correctors ortogràfics?

estudi

Els graduats de la UPF mantenen molt alt el nivell de satisfacció amb la Universitat i amb els seus estudis

Més del 90% dels antics alumnes enquestats tornaria a la UPF si hagués de començar de nou una carrera. Tot i això, més de la meitat detecta insuficiències acadèmiques als seus estudis

De manera general, la mitjana de satisfacció amb la UPF es manté en el temps, i baixa el percentatge dels que assenyalen insuficiències en la carrera que poden afectar la seva trajectòria professional. I, per primer cop en la sèrie, baixa també i de manera important el percentatge dels qui assenyalen elements favorables.

Aquestes són les principals dades que es desprenen de l'anàlisi de la macroenquesta que va realitzar la Universitat per conèixer el grau d'inserció dels seus graduats, l'anàlisi de la qual vam començar al número anterior. En aquesta ocasió parlem de la satisfacció dels graduats envers la Pompeu. Aquest apartat comprèn un conjunt de preguntes que abasten l'anàlisi de la pròpia satisfacció amb la UPF en general i amb alguns dels seus components en particular.

Els graduats estan contents

La mitjana de satisfacció general amb la UPF es manté en un notable, concretament un 7,2. Els components més satisfactoris (per sobre de la mitjana), són aquests:

- Biblioteca
- Organització dels estudis
- Professorat
- Actualització continguts
- Ensenyaments teòrics

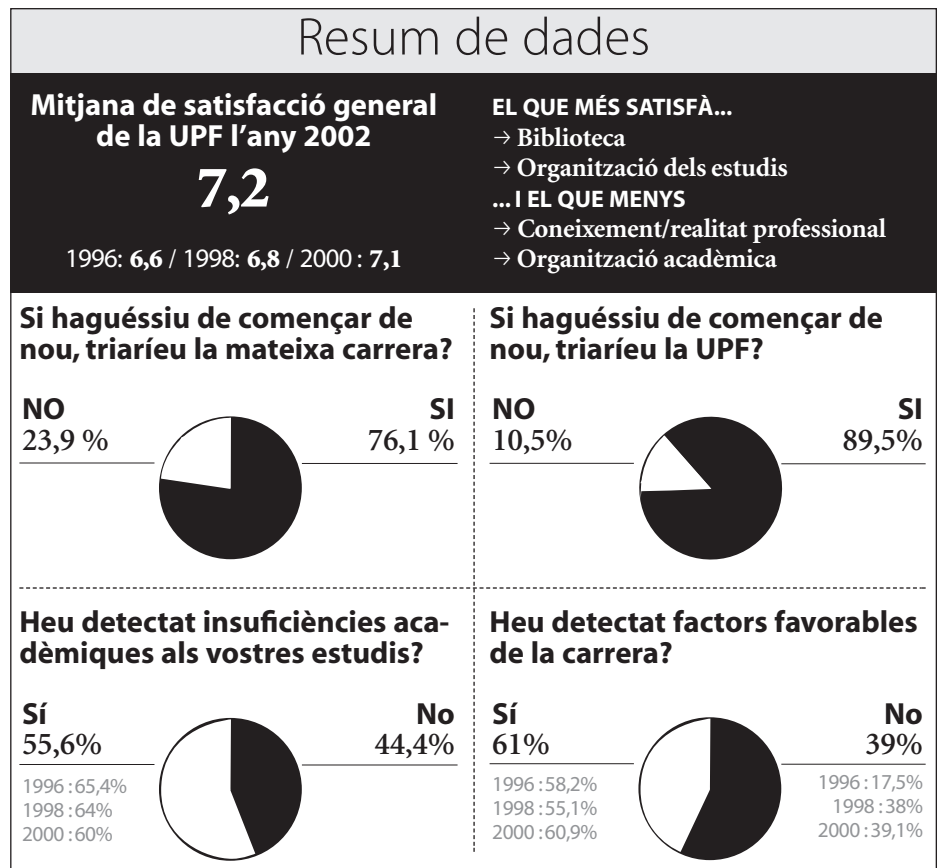
Per contra, els menys satisfactoris (per sota de la mitjana) són els següents:

- Coneixement/realitat professional
- Organització acadèmica
- Pràctiques de les assignatures
- Pràcticum

Les insuficiències

El 55,6% dels titulats enquestats no detecten insuficiències acadèmiques que els afectin a l'hora de desenvolupar la seva carrera professional, mentre que la resta, el 44,4%, sí que en detecten alguna.

Aquesta detecció disminueix molt pausadament al llarg de la seqüència d'enquestes, però cal destacar que l'any

2002 presenta una important baixada en el registre d'insuficiències.

Aprofundint en la resposta, les **insuficiències més remarcades** són, per aquest ordre:

- manca de pràctiques a empreses
- manca de pràctiques a les assignatures
- assignatures concretes
- idiomes
- organització i pla d'estudis
- manca de proximitat al món laboral / Informàtica
- altres capacitacions
- manca d'especialització
- organització universitària

La detecció d'insuficiències està inversament relacionada amb l'edat dels graduats. Així, els més joves són els més crítics (46,4%) amb la titulació, mentre que els

més grans són menys crítics (36,0%). La franja de 25-30 anys se situa en un percentatge mig (44,5%). Les promocions més recents veuen un número d'insuficiències sensiblement superior, igual que els titulats que no treballen.

Respecte a la continuació o no dels estudis, en canvi, els resultats són molts similars als de l'any 2000. D'aquesta manera, la continuació o no dels estudis representa un element significatiu en la detecció d'insuficiències. L'any 2002, els més crítics són aquells que preparen oposicions, seguits dels que continuen estudiant, mentre que els que menys n'assenyalen són els que no estudien.

El 1998, l'ordre dels elements més insuficients era aquest:

- manca de pràctiques assignatures
- manca de pràctiques a empreses

- manca d'especialització
- idiomes
- manca de proximitat al món laboral
- comptabilitat
- organització del pla d'estudis

Al seu torn, la classificació d'insuficiències de l'enquesta de l'any 2000 era aquesta:

- manca de pràctica a les assignatures
- assignatures concretes
- organització i pla d'estudis
- organització universitària
- manca de pràctiques a empreses
- poca proximitat amb el món laboral o amb la societat
- altres capacitacions (idiomes, informàtica...)
- manca d'especialització

Finalment, destaquem que la detecció d'insuficiències a la titulació és superior entre aquells titulats que tenen menors referències comparatives amb altres universitats, mentre que són aquells que obtingueren una diplomatura o una llicenciatura abans del pas per la UPF, els menys crítics amb els estudis en aquesta universitat.

Els elements positius

El 39% dels titulats que treballen no detecten factors acadèmics afavoridors en el terreny professional, mentre que un 61% sí que en detecten.

Concretament, els aspectes més remarcats són, per ordre:

- organització universitària
- assignatures concretes
- especialització
- organització i pla d'estudis
- altres capacitacions
- pràctica a les assignatures

L'enquesta del 2002 ensenya que hi ha més variacions sobre els factors remarcats respecte de les enquetes anteriors (1998 i 2000). També en funció del menor nombre de respostes hi ha una concentració d'elements favorables.

A l'enquesta del 2000, el rànking del que es percep com a favorable era aquest:

- ordenació dels elements afavoridors
- organització universitària

- altres capacitacions
- assignatures concretes
- organització i pla d'estudis
- pràctica a les assignatures
- pràctiques empreses
- especialització
- proximitat món laboral o societat

I els elements favorables el 1998 eren aquests:

- pràctiques a les assignatures
- polivalència
- carrera general coneixement base
- informàtica
- bona qualitat docent

Si comparem insuficiències i factors favorables, els tres principals elements que incideixen positivament en la carrera professional són l'organització universitària, les assignatures concretes i l'especialització, mentre que com a insuficiències principals es remarquen les pràctiques a les empreses i les assignatures concretes. Aquest últim és, doncs, l'únic factor de

LES INSUFICIÈNCIES MÉS MARCADES ES RELACIONEN AMB LA MANCA DE PRÀCTIQUES JA EXTERNES (EMPRESSES), JA INTERNES (ASSIGNATURES)

coincidència entre els tres més assenyalats (superen el 13% de les respostes).

Els titulats que treballen també destaquen més elements favorables que aquells que no estan ocupats, inversament al que succeeix amb la detecció de insuficiències. Aquesta divisió d'opinions també es produeix en funció de la continuació dels estudis, essent els que continuen els estudis els que subratllen més factors afavoridors, una dinàmica similar a l'esment de insuficiències. La detecció de factors favorables es comporta respecte de l'edat dels titulats igual que la detecció d'insuficiències: els més joves detecten més factors favorables (46,4%), mentre que són els majors de 30 anys els que n'assenyalen menys (36,0%).

La satisfacció

La mitjana de satisfacció dels titulats amb la formació general rebuda a la UPF està una mica per sobre dels 7 punts (7,2 sobre

9). En relació a aquest factor, cal subratllar el gradual i petit augment observat al llarg de l'evolució dels anys, que ha passat del 6,6 el 1996 al 6,8 de l'any 1998 i al 7,13 de l'any 2000. Concretament, els elements més valorats, que estan a la vora del vuit, a la frontera de l'excel·lent, són els serveis de biblioteca. Per contra, els menys valorats, però sempre per sobre de l'aprovat (entre 5 i 6) abracen elements organitzatius i acadèmics (pràctiques a les assignatures i pràcticum).

Satisfacció en relació a:

- Biblioteca: **7,65**
- Estudis en trimestres: **7,01**
- Professorat: **7,01**
- Actualització continguts acadèmics: **6,94**
- Ensenyaments teòrics de les assignatures: **6,92**
- Serveis universitaris en general: **6,82**
- Pla d'estudis en general: **6,70**
- Adequació coneixements al món laboral: **6,02**
- Organització acadèmica i administrativa: **5,68**
- Les pràctiques de les assignatures: **5,66**
- Pràcticum: **5,12**

Pel que fa als serveis de la UPF, la taula mostra una variació en la nota entre 6,82 i el 7,65: des dels serveis de biblioteca, els quals són els millors valorats, fins als serveis universitaris en general.

Respecte els estudis, la valoració dels titulats es mou dins un ventall més ample de nota que en el cas dels serveis. Aquí, l'actualització dels continguts acadèmics rep gairebé un notable, mentre que les pràctiques a les assignatures, el factor més baix, es queden una mica per sobre del cinc.

Finalment, en relació a l'organització en general de la Universitat, l'opinió dels titulats es mostra més dispersa, entre 5,68 i 7,01. Destacant com l'element més valorat el professorat (un notable), mentre que els elements purament organitzatius reben només un aprovat just, un 5,68.

Andrés Ramón Llull
andresramonllull@yahoo.es

els avantatges del carnet

Nexe us presenta una tria de les ofertes i descomptes que ofereix l'Associació als seus membres.

ensenyament

Descompte fins al
10%

IDEC
5% de descompte en cursos llargs (masters) i 10% en cursos curts.

www.upf.es/idec

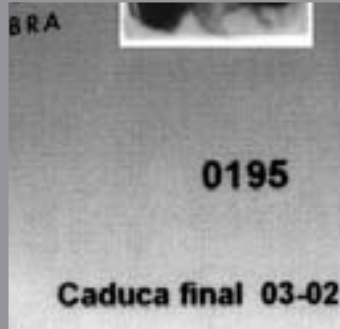
salut

Descompte fins al
66%

UNIPSA-SANITAS
Entre un 10% i un 66% de descompte en la prima mensual.

www.sanitas.es

salut

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OPTALMOLOGICO EUROPEO

Descompte de
30%

CLÍNICA BAVIERA
30% de descompte sobre el preu normal de les intervencions de cirurgia refractiva.

www.qualimedica.net

viatges

Condicions
especials

HALCON VIAJES
Condicions especials en la contractació de viatges

www.halconviajes1.com

ensenyament

Preu
especial

PROGRAMA D'ENSENYAMENT D'IDIOMES UPF
Preu de comunitat universitària (descompte de 150 euros)

www.upf.es/pei

banca

Condicions
especials

CAIXA CATALUNYA:
Productes financers especials

www.caixacat.es

ensenyament

Preus
reduïts

PANGEA
Preus reduïts en els cursos d'Internet que organitza.

www.pangea.org

oci: salut

DiR

Descompte del
10%

CENTRES DiR
Descompte del 10% la quota mensual.

www.dirfitness.es

oci: teatre

Descompte de
25%

ESPAI JOAN BROSSA
Allada Vermell, 13. 08003 BCN
25% de descompte en el preu de l'entrada ordinària

[93 310 13 64](tel:933101364)

oci: teatre

Descompte de
25%

ARTENBRUT
Perill, 9-11. 08012 Barcelona
25% de descompte sobre el preu de l'entrada ordinària

[93 457 97 05](tel:934579705)

i molt més...

www.upf.es/aaaupf

web

A l'apartat serveis de la web de l'Associació podeu consultar el llistat complet i actualitzat dels avantatges comercials

www.upf.es/aaaupf

Amb tot això, en un curs et pots arribar a estalviar...

exemple

Per una
quota de 30
euros*
l'any...

Descompte al Master en Direcció de Recursos Humans a les Organitzacions (5% del cost: 5.995 euros), 300 euros

Descompte en un curs especial d'idiomes a la UPF: 112 euros

Descompte en una intervenció de miopia amb Qualimedica: 235 euros/ull

Descompte a una entrada per una funció al Teatre Lliure (Sala Lliure Gràcia) un dijous: 4 euros

300

+

112

+

235

+

4

=

Total

651

publicitat IDEC

vincles

Pel camí de l'ESCI

Continuem amb la creació d'una cadena d'exalumnes, tan llarga com sigui possible. I recordeu que ens cal la vostra participació. Si coneixeu algú dels qui apareixen a la cadena...

Christian Rovira coneix a...

Marc Torras Colls
ESCI (1ª prom)
"Solter"
Hangzhou, China
GISP Ltd.

CONEIX A ↓

Anna Esteve
ESCI (1ª prom)
"Soltera"
Hangzhou,
China
GISP Ltd.

CONEIX A ↓

Oriol Castells Ferrer
ESCI (1ª prom)
Solter
Les Corts, BCN
Vallformosa

CONEIX A ↓

David Coscolluela
ESCI (1ª prom)
Promès
L'Eixample, BCN
Ninco

CONEIX A ↓

Meritxell Noguera
Humanitats
(1ª prom)
"soltera"
Alella
Salvat Editores

CONEIX A ↓

Esther Alegret
ESCI (4ª prom)
Esplugues
DESA, SA.

CONEIX A ↓

Diana Ferré Rodríguez
ESCI (5ª prom)
Estudia Empresariales a la UPF
Soltera
Sants, BCN
World Wide
Trading, SL

CONEIX A ↓

Aura Bachs Ferreró
Humanitats (4ª prom). Estudia Comunicació Audiovisual
Soltera
Lyon, França
Beca 'Eurodissea'

CONEIX A ↓

Laura Sala Belda
Humanitats (4ª prom). Estudia Comunicació Audiovisual
Soltera
BCN
Benestar Social

CONEIX A ↓

??

Al pròxim número, esperem el vostres emails per continuar cadena. Si no en rebem, demanarem a l'última persona esmentada que segueixi. Animeu-vos!

Rawls i el liberalisme igualitari

John Rawls, considerat el gran filòsof polític de la segona meitat del segle XX i el reformulador de la justícia en les democràcies occidentals, va morir d'un infart el mes de novembre de 2002

Morí a la seva casa de Lexington en Massachusetts (EUA) a l'edat de 82 anys. Rawls famós politòleg i eminent economista que l'any 1971 va publicar el llibre *Una Teoria de la Justícia*, on va exposar el que hauria de ser una societat justa. El valor més important de la teoria de Rawls radica en què proporciona l'argumentació més sòlida que, des del individualisme lliberal, s'ha fet a favor de la justícia social. Aquest llibre va revolucionar el camp de la filosofia política produint un gran debat sobre la qüestió.

Tots els béns socials primaris –llibertat i oportunitats, renda i patrimoni– cal que siguin distribuïts d'un mode igual, a no ser que una distribució desigual d'un o tots d'aquests béns primaris redundi en benefici dels menys afavorits; aquesta es la concepció general de justícia de Rawls i el que s'ha anomenat com liberalisme igualitari.

L'experiment

Per justificar els principis de justícia en Rawls utilitza un experiment social. S'inicià, doncs, en una posició original presocial, es a dir, abans de que hi hagi un ordre polític, on els individus els acordaran d'una manera racional. Per tant, els principis de justícia són el resultat d'un contracte social hipotètic, un signat pels individus sota unes condicions ideals, per tant, no reals, del que es deriven drets i deures; podríem dir-ne una mena de Constitució.

Aquesta posició original on es troben aquests individus racionals abans del contracte es caracteritza per un límit molt important: *'el vel de la ignorància'*. Es a dir, les parts no coneixen el seu estatus o classe social, desconeixen les seves habilitats particulars, la seva concepció del bé, els detalls o les particularitats dels seus plans de vida, els diferents aspectes concrets de la seva psicologia, la generació a la que pertanyen i els aspectes essencials de la seva societat. Per tant, els individus es troben en una situació d'incertitud, ja que ignoren quina seria la seva posició social després de que es formalitzi el contracte social. Convé ressaltar, doncs, que els participants a la posició original desconeixen la informació que els permetria orientar la decisió sobre els principis en el seu propi favor.

Llavors les parts inicien un diàleg que conduirà als principis de justícia, la posició original es converteix en una situació de regateig, i les parts actuen de forma racional, entenent aquesta racionalitat com càlcul del propi benefici. És una discussió sobre la distribució dels béns socials primaris i com obtenir per a cadascú la major quantitat possible d'aquest béns que són necessaris per qualsevol pla de vida.

En la posició original, hi ha una altra restricció important, el individu tenen que escollir entre diferents propostes de distribució de béns en forma de llistes. Posaré un exemple que serà més entenedor. Tenim una distribució de béns socials primaris en tres llistes:

	Individus				Total bens socials primaris
	1	2	3	4	
A	8	7	6	4	25
B	9	8	7	1	25
C	10	7	5	3	25

Rawls diu que les parts escollirien la primera opció (A), aquella en que el mínim de béns socials és major (4), és a dir, aquella maximitza el mínim o regla màximim. Rawls justifica aquesta elecció en diferents arguments: primer; no és possible pels individus fer un càlcul de probabilitats del lloc que ocuparien en la distribució de béns socials primaris; segon hi ha una certa aversió dels individus al risc per la restricció del vel de la ignorància; tercer, la submissió per part dels individus al nou sistema de distribució seria més factible en aquesta opció; i quart, és necessària menys informació en relació a altres possibles alternatives.

Les conclusions

Per tant, l'enunciat dels principis de justícia que són escollits, donant per finalitzat l'experiment social, són:

Primer Principi: Tota persona ha de posseir un dret igual al més extens sistema de llibertats bàsiques iguals, compatible amb un sistema similar de llibertats per a tots.

Segon Principi: les desigualtats socials i econòmiques cal que estiguin ordenades de tal forma que siguin:

Dirigides cap al major benefici del menys avantatjats (Maximin).

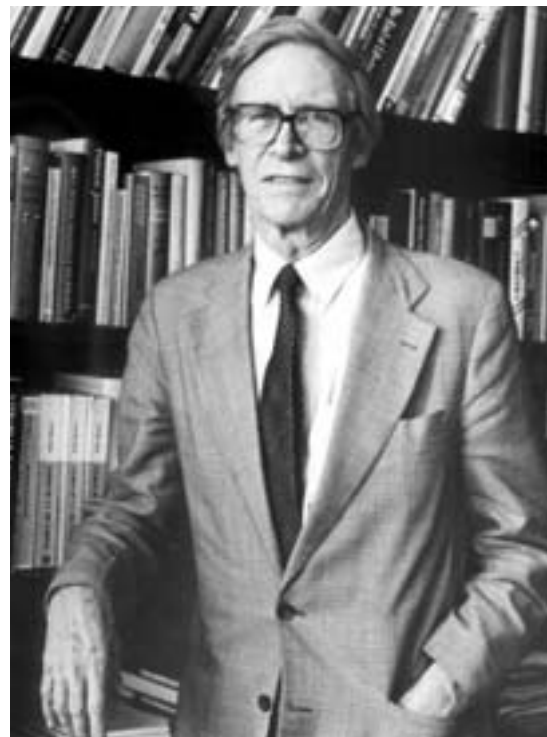
Vinculades a càrrecs i posicions socials oberts a tothom sota les condicions d'una igualtat d'oportunitats

Hi ha unes regles de prioritat i es manifesten en la prioritat "lexicogràfica" o serial (en sèrie); és a dir, cap principi pot intervenir a menys que els col·locats prèviament hagin sigut satisfets. Així, hi ha prioritat del primer principi (prioritat de la llibertat) sobre el segon i de la segona part del segon principi, la igualtat d'oportunitats, sobre la primera part del mateix, el principi de diferència en ingressos i bens.

La idea central que cal retenir és que la teoria de la justícia de Rawls, implica una superació de la idea de justícia distributiva en les societats modernes (d'acord amb la qual el que cadascú obté és just, si els beneficis o posicions en qüestió eren també assequibles per als altres); atès que la perfecciona amb el principi de diferència en ingressos i béns, que estima que els majors avantatges dels més beneficiats socialment són justificables solament si formen part d'un sistema institucional que millora les expectatives dels membres menys avantatjats de la societat.

Andrés Ramón Llull

andresramonllull@yahoo.es

Tocant la pera

Com haureu deduït, la secció de cuina d'aquest número girarà al voltant d'aquesta fruita, no tant utilitzada en la cuina com la poma, però igualment interessant. En les meves investigacions per la xarxa, se'm va acudir entrar a Google i buscar "peras", però val més que no us expliqui els resultats: tenen poc a veure amb la gastronomia. Un cop superat aquest obstacle, he descobert que la pera és una bona font de fibra soluble, amb pectina que afavoreix la digestió, rica en sucre com la majoria de fruites, i també amb vitamina C. També he descobert que hi ha moltes varietats de pera: la *Williams* (aquella que va sencera dins l'ampolla de licor); la *Bartlett* (vermella); la *Bosc* (de color marró)... però les més conegudes entre nosaltres són la *llimonera* o de *Lleida*, cada cop més difícil de trobar per la seva difícil conservació, que fa que gairebé tota la producció vagi directament a la fabricació de suc; la *Blanquilla*, típica pera verda, o la *Conference*, autèntica invasora del nostre mercat. La veritat és que per gust, textura i capacitat de conservació, no té rival, però potser és més adequada per a consumir en fresc. Per les receptes que proposo us recomano la varietat *Blanquilla*, que suporta millor les coccions. Heu de triar-les madures, però no toves.

El nostre menú comença amb una versió de l'amanida d'endívies amb formatge blau. Es tracta d'una recepta molt fàcil, on l'única dificultat resideix en triar uns bons productes. Pel que fa al formatge, he de dir que recomano un Cabrales o un Gorgonzola, abans que un Roquefort, massa salat pel meu gust, però ja se sap que sobre gustos... Seguim amb un clàssic de la cuina catalana, com es l'ànec amb peres. Es tracta d'una recepta laboriosa i difícil, però el resultat val la pena. El toc mestre està en el vinagre, que ha de ser aromàtic i no gaire agre: eliminarà el greix excessiu de l'ànec i matisarà la dolçor de les peres. Per acabar un altre clàssic, i un dels postres més socorreguts i lluïts que podeu fer si teniu convidats: les peres al vi. Aquí l'important és el vi: no cal que sigui un Vega Sicilia, però tampoc utilitzeu Don Simón: un vi de qualitat mitjaneta és l'ideal. Ah! Les receptes estan pensades per a quatre persones. Bon profit!

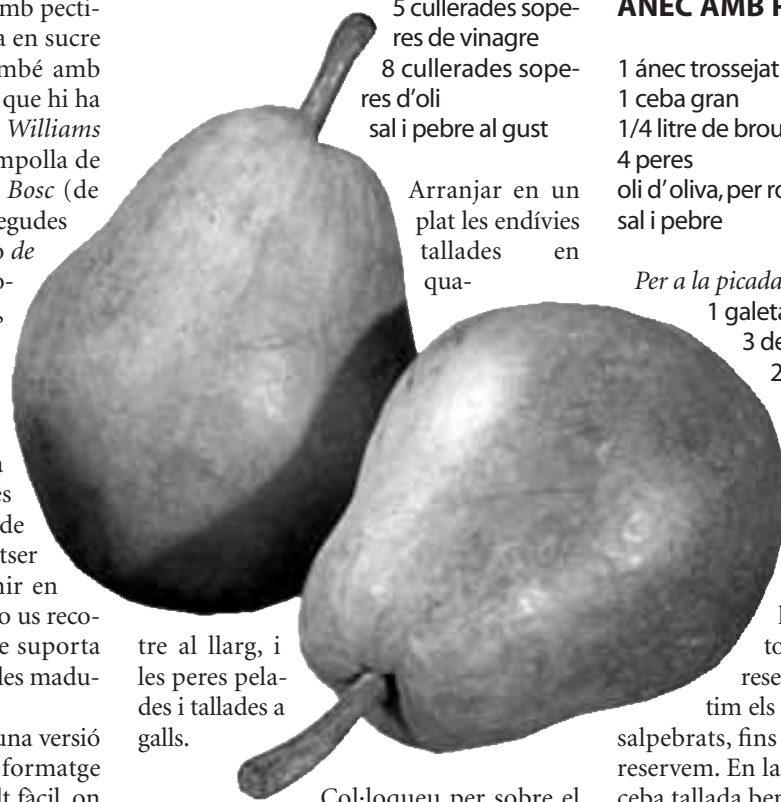
AMANIDA DE PERES, NOUS, ENDÍVIES I FORMATGE BLAU

300 grams de nous sense closca
8 endívies grosses
300 grams de formatge blau
4 peres

Per a la vinagreta:

2 cullerades soperes de mostassa de Dijon
5 cullerades soperes de vinagre
8 cullerades soperes d'oli
sal i pebre al gust

Arranjar en un plat les endívies tallades en qu-

tre al llarg, i les peres pelades i tallades a galls.

Col·loqueu per sobre el formatge blau a trossos, i les nous. Prepareu la vinagreta barrejant els ingredients en un bol, amb un batedor de mà o una forquilla, fins que quedin ben lligats, i aboqueu-ho per sobre.

PERES AL VI

4 peres no massa madures
250 grams de sucre
1 litre de vi negre
1 branca de canyella
1 clau
un pessic de nou moscada
la pell d'una llimona

Peleu les peres i partiu-les per la meitat. Extraieu-ne el cor. Poseu en una cassola la

resta dels ingredients i porteu-ho a ebullició. Afegiu les peres i deixeu que es coquin fins que estiguin tendres (uns 15 minuts). Serviu-les amb una mica del suc de la cocció. El sobrant, que amb l'ebullició haurà perdut tot l'alcohol, es converteix en una beguda molt reconfortant per les llargues tardes d'hivern.

ÀNEC AMB PERES

1 ànec trossejat
1 ceba gran
1/4 litre de brou d'au
4 peres
oli d'oliva, per rostir
sal i pebre

Per a la picada:

1 galeta tipus Maria
3 dents d'all
25 grams de farina
1 grapat d'ametlles torrades, mig got de vinagre
julivert
el fetge de l'ànec

En primer lloc, posem oli en una cassola de fang, i hi afegim els alls, amb pell i tot, fins que quedin cuits. Els reservem. En el mateix oli, rostim els trossos d'ànec, prèviament salpebrats, fins que es daurin, i també els reservem. En la mateixa cassola, fregim la ceba tallada ben petita. Un cop fregida, hi afegim la farina i hi donem un parell de voltes amb la cullera fins que canviï de color (si no ho fem, tindrà gust de farina crua), i afegim el brou. Ho deixem bullir, i en aquest punt ho podem passar pel minipimer si volem una salsa més fina. Afegim els trossos d'ànec que havíem reservat, excepte el fetge, i ho deixem coure molt lentament. Mentrestant, preparem una picada amb els alls que hem cuit al principi, pelats; la galeta Maria, les ametlles, el fetge de l'ànec rostit, i el julivert. Afegim el vinagre, ho remenem bé, i ho aboquem a la cassola. A mitja cocció, afegim les peres pelades i senceres, i ho rectificuem de sal. Estarà llest quan la carn de l'ànec es desprengui fàcilment dels ossos, o quan vingui algú des de l'altra punta de la casa a preguntar: "Què és aquesta oloreta?"

Montse Vives

El Treball dels Estrangers a Espanya- Regimens Jurídics - 3a edició (12 hores)

Període. Dilluns i Dimecres 24 i 26 de febrer i 3, 5, 10 i 12 de març de 2003, de 19.00 a 21.00h, a l'edifici Jaume I

Objectius. Actualització dels coneixements dels alumnes sobre els regimens jurídics de treball dels estrangers a Espanya, d'acord amb la nova legislació. Aprofundiment en els aspectes laborals i en relació amb el sistema de la Seguretat Social.

Programa.

1. Els drets dels estrangers a Espanya, Comunitaris i extra comunitaris

2. Nocions generals sobre: entrada, permanència i residència a Espanya.

El visat consular.

Altres requisits d'entrada, les autoritzacions de permanència i permisos de residència

3. El règimen jurídic de treball dels estrangers a Espanya.

Els permisos de treball.

Autoritzacions per viatjar.

Els exceptuats de permís de treball.

Els contingents anuals

4. Els asilats i refugiats.

Règimen especial pels asilats i refugiats.

Els apàtrides

5. Els nacionals d'Estats membres de la Unió Europea.

Règimen d'establiment i treball.

Els familiars dels comunitaris.

Els desplaçats transnacionals per la prestació de serveis.

6. Procediments diversos. L'exenció de visat.

La reagrupació familiar. L'autorització de regrès.

El número d'identificació d'estranger (N.I.E.).

La cèdula d'inscripció. El títol de viatge.

7. La tramitació dels procediments per part de l'Administració.

Iniciació. Instrucció.

Terminació. Recursos

8. Infraccions i sancions. Normes generals.

Sancions pecuniàries. Expulsions

9. Diversos. Les taxes. La tarjeta document unificat

10. Realització de casos pràctics

Professor. Sr. Francisco Caballero Leonarte. Cap de Secció de l'Oficina d'Estrangers de Barcelona. Tècnic Superior en Relacions Industrials. Graduat Social Diplomata

Preu.

→ Soci: **99,50 euros** (16.555 ptes.)

→ No Soci: **118 euros** (19.633 ptes.)

Preinscripció. Del 10 al 14 de febrer del 2003

Introducció a la gestió de nòmines i assegurances socials I - 20a edició (15 hores)

Període. Dimecres 19 i 26 de febrer i 5, 12, 19 i 26 de març de 2003, de 19.30 a 22.00h, a l'edifici Jaume I

Objectius. El curs vol iniciar a l'alumne en la gestió administrativa laboral amb un enfocament eminentment pràctic.

Programa. Contractes de Treball. Tipus, Inscripció i afiliació de les empreses i dels treballadors a la Seguretat Social, Nòmines. Estructura salarial, conceptes salarials i no salarials, Càlcul de la base de cotització mensual i diària, Càlcul dels salaris bruts i nets, Tractament del IRPF, Retribucions amb prorrateigs de les pagues extres, Confeció d'Assegurances Socials (TC1 normal i abreujat).

Professor. Sr. Jesús Ballesteros Lacueva. Graduat Social l'Escola Social de Barcelona. Postgrau en Gestió de Recursos Humans de Foment del Treball. Postgrau en Gestió de Personal per EADA. Tècnic en Psicologia per la UNED. Assessor Laboral de B.L. Associats

Preu.

→ Soci: **78 euros** (12.978 ptes.)

→ No Soci: **94 euros** (15.640 ptes.)

Preinscripció. Del 10 al 14 de febrer del 2003

Gestió de nòmines i assegurances socials II - 18a edició (15 hores)

Període. Dijous 20 i 27 de febrer i 6, 13, 20 i 27 de març de 2003, de 19.30 a 22.00h, a l'edifici Jaume I

Objectius. Aquest curs està orientat a aquelles persones que han realitzat el curs d'introducció a la gestió de nòmines realitzat per l'AAAUPF o puguin acreditar un nivell mínim de formació o pràctica equivalent en aquest camp.

Programa. Percepcions en situació d'Incapacitat Temporal, Percepcions en situació d'Accident de Treball, Percepcions en situació de Maternitat, Bonificacions, Pagaments fora de termini, Càlcul de liquidacions (finiquitos), Altres situacions.

Professor. Sr. Jesús Ballesteros Lacueva.

Preu.

→ Soci: **78 euros** (12.978 ptes.)

→ No Soci: **94 euros** (15.640 ptes.)

Preinscripció. Del 10 al 14 de febrer del 2003

Atenció

→ Tots els cursos organitzats per l'AAAUPF són eminentment pràctics.

→ Es lliurarà un diploma a tots els alumnes i material de suport.

→ Les places són limitades. L'Associació es reserva el dret d'ajornar o cancel·lar un curs si no s'assoleix el nombre mínim d'assistents

→ Consulteu la nostra pàgina web per comprovar les darreres actualitzacions <http://www.upf.es/aaaupf/>

cultura temàtica

Diuen que tot és criticable en aquest món, però que el primer a realitzar és una autocrítica i, un cop nets (llançada la primera pedra), ja podem seguir endavant. En aquest número, la Núria Olaria (nuriaof@terra.es) ens demostra que tot és cultura

Steven Spielberg, Minority Report

Recentment, preguntant a un noi si havia vist *Minority Report*, em va dir que, com ara formava part d'un cor ortodox rus, no tenia temps per anar a veure 'pel·lícules de Hollywood'. I que, si es volia relaxar, anava a escoltar un concert.

I jo em pregunto: és que anem al cinema per relaxar-nos? O per 'omplir-nos'? (No de crispetes, s'entén).

Tinc una amiga que comparteix amb mi la idea de que el cine és terapèutic, fins i tot, en el cas que no trobis ningú que t'acompanyi, ves-hi sol i gaudeix. Segons la meva opinió, el més important d'una pel·lícula és que transmeti algun missatge, que et faci 'trontollar' una mica les emocions i que, quan surtis de la sala, et doni la sensació de que has après alguna cosa; de que, en aquell moment, després d'estar uns 90 minuts assegut a una butaca tan ergonòmica, ets un ésser espiritualment més evolucionat i més savi. Aquesta hauria de ser la missió del cinema (a part d'entretenir).

Però, què passa amb els intel·lectuals, els universitaris, els humanistes... que no poden veure pel·lícules de Hollywood i només poden anar al Verdi o al Renoir? És que aquells antics alumnes que us preneu la molèstia de fullejar aquesta revista i que no us heu fet socis de l'Associació només per treure llibres de la biblioteca, no heu vist *Minority Report* o *El Dragón Rojo*? També s'ha de formar part de la globalització, una miqueta, i no s'ha de ser tan elitista.

Respecte a la primera pel·lícula, l'única de la qual us parlaré avui, us he de dir que, encara que estigui protagonitzada per Tom Cruise, no és *Misión imposible 25*, sinó que té un rerafons clarament filosòfic. A més,

Defensa de Hollywood

heu de recordar que ha estat dirigida per Steven Spielberg. És que no heu plorat amb *ET*? No heu vist *Encuentros en la tercera fase*? *La lista de Schindler*? És que aquestes pel·lícules no formen part del patrimoni cultural de la Humanitat? O és

cinema

que és millor *Operación Triunfo*?

A *Minority Report* se'ns planteja el problema del destí, del futur. Tota la nostra vida, tot el futur, està ja escrit en algun llibre (al cel)? Estem predestinats, com dirien els protestants, o encara tenim el dret d'escollir? En aquesta pel·lícula, hi ha uns éssers que poden veure el futur, però, en el cas del nostre protagonista (Tom Cruise), hi ha un 'moment negre' en el seu futur, el que, paradoxalment, podríem anomenar un 'espai en blanc'. Els éssers que preveuen el futur el veuen d'una manera fragmentada, similar a allò que veiem quan somiem o als coneguts *dejà vu*

en els quals pensem: 'Això ja ho he vist abans', 'Això ja m'ha passat abans'. Aquests éssers, protegint al protagonista, li diuen: «Fuig!», «Pots escollir! Pots escollir!». Però Tom Cruise diu: «Em vull encarar amb el futur», és a dir, encara que es trobi alguna cosa dolenta, ho vol afrontar. I arribat el moment decisiu de la pel·lícula: escull. No us diré el què, perquè ho aneu a veure vosaltres mateixos. Però potser el missatge de la pel·lícula, allò que ens vol transmetre, és: hi ha coses que estan predeterminades en el teu futur, però pensa que, finalment, tu sempre tens la facultat d'escollir. Escull el que vols.

CD

Els antics musicals de Hollywood semblen haver desaparegut: *Cantando bajo la lluvia* o *Un americano en París* ja han passat a la història. Aquells temps on aquells que no podien tenir èxit en el ballet clàssic encara podien sobreviure somiant amb la il·lusió de participar en algun musical. Alguns noms ressonen en el nostre record: Gene Kelly, Fred Astaire, Leslie Caron... fins i tot les acrobàcies aquàtiques d'Esther Williams.

Però, dins del cinema europeu, hi ha directors com Lars von Trier que encara semblen recordar aquells temps i, gràcies a les seves pel·lícules, com *Bailando en la oscuridad* (*Dancer In The Dark*) ens remunten al temps de *Sonrisas y lágrimas* (*The Sound Of Music*). En aquesta pel·lícula del director europeu observem la passió d'una noia mig cega pel teatre i, més concretament, pel musical, com podem escoltar a la cançó 5 del CD: *In The Musicals*, on el personatge interpretat per Bjork s'imagina que és família d'un ballarí de claqué. I diu: «Why do I love it so much?... What kind of magic is there?... It's just another musical...».

En aquesta banda sonora, tot i la 'modernitat' d'aquesta jove danesa, ens retrobem amb aquells vells musicals i la música ens transmet a la perfecció la força d'aquesta noia pràcticament cega que lluita per aconseguir que el seu fill no perdi la visió. A la cançó 3: *I've Seen It All*, en la qual

Bjork canta dalt d'un tren, juntament amb Thom Yorke, veiem com aquesta noieteta, aparentment fràgil i indefensa, en té prou amb el seu món de visió limitada, la música i la imaginació, i no necessita veure res més. La seva passió per la música i els musicals de Hollywood la fan mantenir viva fins a l'últim moment.

llibre

Graham Greene
El fin del romance

Poques vegades sembla que una pel·lícula sigui fidel a la novel·la en què està basada. Però, aquesta vegada, ha passat: *El fin del romance*, segons l'adaptació espanyola, *The end of the affair*, segons la novel·la original de Graham Greene, publicada per Penguin.

Allò que, a la pel·lícula, protagonitzada per Ralph Fiennes i Juliane Moore, comença com una continuació d'*Instinto Básico*, es converteix en una història d'amor, amb una promesa a Déu pel mig. Aquella Juliane Moore que, al principi, semblava una nova versió de Sharon Stone, pèl-roja i caracteritzada en l'ambient de la Segona Guerra Mundial, es converteix en una màrtir i santa, a l'estil d'Audrey Hepburn a *Vida de una monja*, amb miracle inclòs.

Maurice Bendrix és un novel·lista, amant d'una dona casada, Sarah. La relació dels dos, absolutament ateus, és trencada, encara que sembli impossible, gràcies o per culpa de Déu. I, encara que Sarah sembla reconciliar-se amb aquest, Maurice cada vegada l'odia més, i és per això que, al final de la novel·la, diu «T'odio Déu, t'odio com si existissis [...] Estic massa cansat i sóc massa vell per aprendre a estimar, deixa'm sol per sempre».

En aquesta novel·la trobareu una història d'amor, una investigació de detectius, un diari, un matrimoni frustrat, un amant gelós d'un ésser inexistent. I, finalment: un miracle. «És possible odiar i estimar?».

Nico

La línia d'alta velocitat entre Madrid i Lleida s'inaugura amb trens Talgo de VII generació, un parell de ICE 3 de Siemens i uns quants AVE de Alstom de la línia de Sevilla. Son gairebé 470 quilòmetres de traçat dissenyat per arribar a circular a 350 quilòmetres l'hora.

Però a falta d'un any per arribar al 2004, la data fixada per inaugurar la línia entre Madrid i Barcelona, les obres s'aturen a l'alt Penedès, i encara no se sap per on entrarà l'AVE a Barcelona.

Tot va començar ja fa uns anys quan es va decidir fer la línia de Madrid a Sevilla, en ample normal (l'europeu) i alta velocitat, per descongestionar l'únic pas de gran tràfic cap a Andalusia, un veritable coll d'ampolla molt saturat ubicat a Despeñaperros amb via única, que suportava tot el tràfic de mercaderies i viatgers entre Andalusia i la resta d'Espanya.

Posteriorment es van inventar els traçats de Velocitat Alta a 220 km/h, per on circula l'Euromed, que permet reduir les inver-

Sants, Passeig de Gràcia, una gran terminal a la Sagrera i un corredor de circumval·lació pel Vallès amb estació a Sant Cugat inclosa, a més del ramal al port de Barcelona. Tot amb el desenvolupament de grans projectes urbanístics. Fins i tot s'arribà a pactar amb l'ajuntament de l'Hospitalet el soterrament de les vies que comuniquen els diferents barris de la ciutat.

El PP va guanyar les eleccions generals per majoria absoluta i el Sr. Cascos va passar a ser el Ministre de Foment. Ja no es necessitaven els pactes amb altres partits per garantir la governabilitat. El ministre va aturar els projectes i va començar la redefinició de tots ells.

Com a conseqüència del retard en el processos d'exposició pública del trajectes acordats, van començar els rumors de que no es construirien les cinc estacions previstes. Només hi hauria Sants. Els actors implicats, ajuntaments del Baix Llobregat i Barcelona, van pactar una postura única: el traçat de l'AVE per l'aeroport.

negar una parada a l'aeroport. No ho acceptava, no volia negociar i a més donava per trencat els acords vigents. Comença de nou a estudiar l'accés a Barcelona. Tota la societat en bloc defensava l'accés a l'aeroport, fins i tot la resposta va sorprendre al Govern Central.

El ministeri va amenaçar amb que el AVE no arribaria a Barcelona el 2004 si no acceptaven el seu projecte. I no es va acceptar. És més, es van fer noves propostes, com la construcció d'una estació Intermodal a les rodalies de la instal·lació aeroportuària amb un *people mover* per apropar els usuaris a les terminals.

I ara, la data de inauguració comença a no ser una prioritat pels ajuntaments i la Generalitat, però sí pel PP.

La culpa és del punt de no retorn, que significa que falta un any pel 2004. Significa que no hi ha temps per acabar les obres. Significa que al 2003 hi ha eleccions al Parlament de Catalunya amb Josep Piqué com a candidat del PP. Un candidat que no es

AVE Madrid-Barcelona.

Ara no tenim pressa, i vostès ?

sions en infraestructura, ja que aprofita gran part de l'existent.

Amb molts dubtes i restriccions pressupostàries es van començar les obres entre Lleida i Saragossa per escurçar el temps de recorregut i iniciar un traçat d'alta velocitat entre Madrid i Barcelona. Es va decidir inicialment construir-lo en ample espanyol i travessa polivalent per, en un futur, canviar-lo a l'ample normal.

Amb l'aparent impuls de l'alta velocitat per part del govern del PP, el recolzament de CiU i amb alts càrrecs afins a CiU a la direcció de les polítiques ferroviàries, es va dissenyar un gran escenari de trajectes de nova construcció en Alta Velocitat a tot l'estat Espanyol, en el que totes les capitals de província estiguessin a tres hores màxim de Madrid, i les capitals entre sí, les més llunyanes, a no més de 5 hores.

Paral·lelament, la Generalitat va fer estudis de traçat de la línia entre Barcelona i la frontera, amb reserva de sòl inclosa.

En aquest període s'estudià un traçat de l'AVE amb estacions en la nova terminal de l'aeroport de Barcelona, a l'estació de

Es van confirmar els rumors i es va començar de nou, de zero. El nou traçat entraria a Barcelona des de la Vall del Llobregat per Cornellà i l'Hospitalet. El més curt, però atravesant un dels territoris de Catalunya i Espanya amb més densitat de població. La oposició fou unànime.

Hi havia més projectes sense acord, fins que el President Pujol va desbloquejar la situació pactant un bucle d'accés a l'aeroport, un ramal secundari des de la via principal. Ramal que seria finançat per la Generalitat. Els pactes amb el PP al Parlament de Catalunya van determinar que era la millor solució. Això sí, sense el vist-i-plau de la societat política, empresarial o civil.

Els projectes van arrencar de nou i, quan el termini d'execució d'obres semblava estar en un punt de no retorn, la Generalitat va presentar un nou projecte d'accés a l'Aeroport. Del nou projecte desapareixia el bucle i la via principal passava i parava per l'Aeroport. Tot també finançat per la Generalitat. Problemes medi ambientals i pressupostaris eren les raons esgrimides.

El ministeri va rebutjar la proposta i va

pot permetre electoralment no recolzar l'accés a l'Aeroport. Significa que al 2004 hi ha eleccions generals i al PP li agradaria presentar com a fita la inauguració del AVE. Sembla que no hi ha temps ni per rectificar...

Tot per la obsessió del Govern Central de no promocionar amb determinació les nacionalitats històriques. L'ampliació del Port i de l'Aeroport transoceànic de Barcelona, el Fòrum, el districte 22@, l'arribada de l'alta velocitat europea, l'impuls turístic de qualitat, entre altres, fan de Barcelona un pastís molt llaminer pel seu futur desenvolupament econòmic i estratègic, però mirat amb preocupació i reserves per una part de la societat política espanyola, on el centralisme polític i econòmic i el residuisme de les regions és la base del seu pensament polític.

Ara no tenim pressa, i vostès?

La llei de Murphy

El prestigi

En un moment en què els missatges a mòbils, altrament dits *sms*, han aconseguit crear fins i tot diccionaris (quan es crearà un diccionari dels venedors de peix del mercat o dels copilots de rallis?), el llenguatge sembla que s'esforça per conservar la seva integritat mig perduda i obsequia als més observadors amb paradoxes, segones intencions i ironies diverses amplificades a través dels altaveus dels mitjans de comunicació. Tenint en compte que Shakespeare emprava 12.000 mots com a moneda corrent amb el seu públic i que en l'anglès actual només se n'utilitzen 3.000, essent optimistes, és d'allò més comprensible l'estratègia de mantenir viva la llengua a base de jugar amb els

pocs elements de que disposa el coneixement col·lectiu. Si no tenim joguines (més ben dit, si les tenim però no hi sabem jugar), haurem de posar-hi imaginació i jugar amb l'embalatge.

Vet aquí doncs que, donant un cop d'ull a un mitjà qualsevol, ens trobem amb que últimament el *prestige* del govern espanyol s'ha anat enfonsant progressivament (i progressivament també hauria d'anar en cursiva); que Bush, que en anglès vol dir 'matoll', està disposat a vestir de camuflatge (branquetes al casc i/o al cos incloses) a uns quants quilos de carn de soldat per fer un bon brou a la iraquiana o a la coreana; que Clos és la paraula més repetida als cartells reivindicatius dels veïns de Ciutat

Vella, que demanen poder tancar els ulls durant més de cinc minuts sense haver de sopar a base de somnífers; o que en Pujol es troba a la vall de la seva carrera (de fons) política.

És clar que no tot és política. Fa unes setmanes, veient una obra de teatre al Nou Lliure, un dels actors va llençar un suposat insult a un altre. "Bustamante!", li va dir. Remarco "suposat" perquè, sentint la reacció de tres quartes parts del públic, no estic tant segura que l'esforçat actor aconseguís transmetre plenament la intenció original. I és que no hi ha més sord que el qui no vol escoltar. Culpa del director? Potser sí. I és que molt em temo que aviat ja no podrem ni jugar amb els embalatges.

Murphy

butlleta d'inscripció a l'Associació d'Antics Alumnes

Nom i cognoms:	D.N.I.	
Domicili	Població:	Codi postal:
Telèfon:	Fax:	E-mail:
Estudis:	Promoció (any de graduació):	
Activitat professional:		
Adreça professional:	Població:	Codi Postal:
Telèfon:	Fax:	E-mail:

Com has conegut l'AAAUPF?

Quins són els motius per associar-te?

Autoritzo la difusió de les meves dades a través del directori d'associats: Sí No
Sol·licito la meua incorporació a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

Barcelona, de/d' de 2003

Signatura

Cal acompanyar aquesta butlleta amb dues fotografies mida carnet. Adreceu la butlleta a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

EXEM

Papers de Salamanca

JAVIER NICOLÁS

Col·leccionables

JAVIER NICOLÁS

seu Ramon Trias Fargas 25-27. Despatx 40.069. 08005 BCN
telèfon i fax Telèfon 93 542 27 59. Fax 93 542 25 32
e-mail antics.alumnes@grup.upf.es
internet <http://www.upf.es/aaaupf>

Dades bancàries

butlleta d'inscripció a l'Associació d'Antics Alumnes

Titular del Compte

Entitat:

Identificació del compte:

Entitat

Oficina

DC

Núm Compte /llibreta

Autoritzo a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra al cobrament de la quota a través del compte/llibreta esmentat.

Signatura

Els antics alumnes que s'associïn dins els dos anys següents a la seva graduació abonaran la quantitat de 30 euros anuals, sense haver de pagar drets d'inscripció. Si la inscripció es fa més de dos anys després de la graduació, a la quota anual de 30 euros s'han d'afegir els drets d'inscripció, de 30 euros.